

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 136/10
26.05.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog S.D, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. Krivičnog zakonika, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 185/10 od 06.04.2010. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Trsteniku K. br. 319/07 od 07.04.2009. godine i Okružnog suda u Kruševcu Kž. 583/09 od 02.12.2009. godine, u sednici veća održanoj dana 26.05.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 185/10 od 06.04.2010. godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Trsteniku K. br. 319/07 od 07.04.2009. godine i Okružnog suda u Kruševcu Kž. 583/09 od 02.12.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Trsteniku K. br. 319/07 od 07.04.2009. godine S.D. oglašen je krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. Krivičnog zakonika i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci.

U smislu člana 297. stav 5. Krivičnog zakonika prema okrivljenom je izrečena mera bezbednosti zabrana upravljanja motornim vozilom "B" kategorije za vreme od šest meseci računajući od dana pravnosnažnosti presude s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Istom presudom okrivljeni je obavezan shodno članu 193. ZKP, da plati sudu na ime paušala 5.000,00 dinara i na osnovu člana 196. ZKP, na ime troškova krivičnog postupka 23.824,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

Okrivljeni je takođe obavezan da isplati oštećenoj V.LJ. iznos od 19.250,00 dinara na ime troškova krivičnog postupka u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Oštećena V.LJ. je za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva upućena na parnicu.

Presudom Okružnog suda u Kruševcu Kž. br. 583/09 od 02.12.2009. godine delimično je uvažena žalba okrivljenog D.S. i njegovog branioca adv. J.J. i punomoćnika oštećene LJ.V. i preinačena presuda Opštinskog suda u Trsteniku K. br. 319/07 od 07.04.2009. godine u pogledu odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka tako što je sud okrivljenog D.S. za učinjeno krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. KZ, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri meseca i obavezao ga da oštećenoj LJ.V. na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 79.238,00 dinara dok je žalba Opštinskog javnog tužioca u Trsteniku odbijena kao neosnovana.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. br. 185/10 od 06.04.2010. godine protiv obe pravnosnažne presude zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 3. i tačka 4. ZKP i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, sa predlogom da se zahtev uvaži, jer su pravnosnažnim presudama učinjene povrede krivičnog zakona od strane prvostepenog suda, odnosno Krivičnog zakona i Zakonika o krivičnom postupku od strane drugostepenog suda u korist okrivljenog D.S.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku u odsustvu uredno obavешtenih Republičkog javnog tužioca, osuđenog S.D. i njegovog branioca adv. J.J., na kojoj je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanim presudama, pa je po oceni navoda u zahtevu našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

Zahtevom Republičkog javnog tužioca za zaštitu zakonitosti se navodi da je sud donošenjem prvostepene presude povredio krivični zakon iz člana 369. tačka 3. i 4. Zakonika o krivičnom postupku, jer je primenio odredbu

koja se ne može primeniti, i to član 56. Krivičnog zakonika, te da je prilikom odluke o kazni prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu, a drugostepeni sud je odlučujući po žalbi Opštinskog javnog tužioca takođe učinio povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 3. i 4. ZKP "proizvoljno primenjujući odredbu člana 56. i 57. KZ", pa je obrazloženje drugostepene presude nerazumljivo i u svakom slučaju neprihvatljivo, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, a Vrhovni kasacioni sud ovakve navode zahteva ocenjuje kao neosnovane.

Naime, za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 297. stav 1. u vezi člana 289. stav 1. KZ, propisana je kazna zatvora od jedne do osam godina.

Odredbom člana 54. KZ, sudovi su ovlašćeni da učiniocu krivičnog dela odmere kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to krivično delo, s tim što se pri individualizaciji kazne imaju u vidu, svrhu kažnjavanja i sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a odredbom člana 56. tačka 3. KZ je predviđeno da sud može učiniocu krivičnog dela izreći kaznu ispod granice propisane zakonom ili blažu vrstu kazne kad utvrdi da postoje naročito olakšavajuće okolnosti i oceni da se sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja.

U obrazloženju presude prvostepeni sud je naveo koje okolnosti je pri odmeravanju kazne uzeo kao olakšavajuće, a koje kao otežavajuće, pa je olakšavajuće okolnosti cenio kao naročito olakšavajuće, te je kaznu okrivljenom ublažio i izrekao kaznu ispod zakonskog minimuma.

Odlučujući o žalbama branioca okrivljenog D.S, punomoćnika oštećene LJ.V. i OJT, drugostepeni sud je ispitao pored ostalog i odluku o kazni izrečenoj okrivljenom pa je našao, da okolnost izvršenja, stepen alkoholisanosti i ranija neosuđivanost okrivljenog, kao i stepen "nepropisnosti" ukazuju da se ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja, pa je te okolnosti cenio kao naročito olakšavajuće okolnosti, našavši da izrečenom kaznom (kazna tri meseca zatvora), će se postići svrha kažnjavanja, u smislu opšte i specijalne prevencije, i da je ista primerena težini dela, stepenu krivice, okolnostima izvršenja dela i ličnim prilikama izvršioca.

Zahtevom javnog tužioca se ukazuje na neadekvatan tretman utvrđenih olakšavajućih okolnosti, odnosno da je precenjen značaj ranije neosuđivanosti okrivljenog, od strane prvostepenog suda a da drugostepeni sud pored neosuđivanosti, kao naročito olakšavajuće okolnosti cenio elemente bića krivičnog dela (alkoholisanost okrivljenog i stepen nepropisnosti).

Ocenjujući ove navode zahteva Republičkog javnog tužioca, kao neosnovane, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je prvostepeni sud u skladu sa svojim ovlašćenjima prilikom odmeravanja kazne našao da ima mesta primeni odredaba o ublažavanju kazne, pa se ne može reći da je prvostepeni sud prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu (član 369. tačka 3. i 4. ZKP).

Takođe, drugostepeni sud je u svojoj odluci, ocenjujući žalbene navode javnog tužioca, dao razloge iz kojih proizilazi da se svrha kažnjavanja može postići i sa ublaženom kaznom.

Stoga su neosnovani navodi zahteva da je drugostepeni sud cenio kao olakšavajuće okolnosti (naročito olakšavajuće), elemente bića krivičnog dela, jer u konkretnoj situaciji alkoholisanost okrivljenog, očigledno se odnosi na nizak stepen alkoholisanosti (0,71 gram promila alkohola) okrivljenog, a stepen nepropisnosti očigledno se odnosi na okolnosti pod kojima je krivično delo izvršeno, odnosno da je oštećena, a kako je to utvrđeno pravnosnažnim presudama stajala na kolovozu i to ne radi toga da bi prešla kolovoz, ili da bi se njime kretala jer nije imala drugi prostor za kretanje pešaka, već zbog toga što je stajala u tom položaju leđima okrenuta prema nailazećem vozilu i razgovarala sa poznanikom, a koje okolnosti je drugostepeni sud cenio kao naročito olakšavajuće okolnosti, o čemu je dao jasne i prihvatljive razloge, pa navodi zahteva da je obrazloženje drugostepene presude nerazumljivo i neprihvatljivo su ocenjeni neosnovanim.

Prema tome, ocena je Vrhovnog kasacionog suda da u pravosnažnim presudama koje su predmet pobijanja, nisu učinjene povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 3. i 4. ZKP, niti bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS", broj 116/08), a primenom člana 24. stav 7. ZKP i člana 424. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Mila Ristić, s.r.

Nevenka Važić, s.r.